

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z JĘZYKA POLSKIEGO NA POSZCZEGÓLNE OCENY DLA KLASY 8

/uwzględniają zmiany w podstawie programowej z 2024 r./

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań edukacyjnych na ocenę dopuszczającą.

KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE				
Czytanie utworów literackich - liryka, epika, dramat, utwory synkretyczne (ballada)				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń				
<ul style="list-style-type: none"> - zna pojęcie <i>literatura piękna</i>, dramat, utwór epicki, synkretyczny (ballada) - wie, że liryka, epika i dramat są jednymi z rodzajów literackich, rozróżnia je - zna gatunki epickie: mit, bajka, baśń, legenda, przypowieść, opowiadanie, nowela, powieść, epepeja - wie, że gatunki dramatu to tragedia i komedia, - zna podstawowe cechy utworów lirycznych, epickich, dramatycznych, synkretycznych (ballada) - opowiada, o czym jest przeczytany utwór, - wymienia elementy świata przedstawionego: czas, miejsce akcji, bohaterowie, wydarzenia, - wskazuje elementy realistyczne 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy poezji, epiki, dramatu, ballady - czyta i recytuje utwory głośno i wyraźnie, - wymienia cechy gatunkowe mitu, bajki, baśni, legendy, przypowieści, opowiadania, noweli, powieści, epepei, - wie, czym cechuje się tragedia i komedia, - wypowiada się na temat przeczytanego utworu, - wymienia charakterystyczne elementy dramatu: akt, scena, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog, - wskazuje elementy realistyczne i fantastyczne - podejmuje próbę uzasadnienia swoich 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia, dlaczego utwór należy do liryki, epiki dramatu - czyta i recytuje utwory w odpowiednim tempie, zgodnie z tematem i stylem dzieła, - rozpoznaje czytany utwór jako mit, bajkę, baśń, legendę, przypowieść, opowiadanie, nowelę, powieść, epepeję - wskazuje cechy utworów dramatycznych, lirycznych i epickich - wymienia cechy tragedii i komedii, - wskazuje akt, scenę, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog, - odróżnia elementy realistyczne od fantastycznych 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, na czym polega język poezji, narracja, dlaczego utwór jest dramatem, balladą - czytając i recytując utwory stosuje odpowiednie tempo, intonację i modulację, - uzasadnia przynależność rodzajową utworu do epiki oraz gatunkową do mitu, bajki, baśni, legendy, przypowieści, opowiadania, noweli, powieści, epepei, - omawia cechy rodzajowe dramatu i cechy gatunkowe tragedii i komedii - wyjaśnia różnice między elementami realistycznymi i fantastycznymi - ciekawie opowiada o sytuacji przedstawionej w utworze, o podmiocie lirycznym, 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - prezentuje informacje na temat wiersza, utworu epickiego, dramatu, ballady w dowolnie wybranej formie, w tym interaktywnej, - rozpoznaje funkcje elementów budowy utworu: tytułu, podtytułu, puenty, motta, dedykacji, punktu kulminacyjnego, - udowadnia, że utwór jest dramatem, podając odpowiednie przykłady z tekstu, - określa funkcje komizmu, - samodzielnie analizuje i interpretuje utwory, stosując różne techniki uczenia się, - tworzy własne przykłady poznanych środków artystycznych,

<ul style="list-style-type: none"> - nazywa swoje wrażenia wywołane lekturą wiersza, - wie, kto to osoba mówiąca w wierszu, <i>podmiot liryczny</i>, bohater liryczny, adresat / odbiorca utworu, osoba wypowiadająca się w utworze, bohater utworu, narrator/narracja - zauważa elementy konstrukcyjne utworu - zna nazwy środków artystycznych: <i>epitet, porównanie, przenośnia, wyraz dźwiękonaśladowczy, uosobienie, apostrofa, ożywienie, symbol, neologizm</i>, - zna pojęcia hymnu, pieśni, fraszki, trenu, - zna pojęcie ironii, komizmu - wie, czym jest alegoria i symbol w utworze epickim, - rozpoznaje w utworach wartości ważne dla Polaków, - dostrzega w omawianych utworach elementy historyczne, - wymienia autorów utworów wskazanych w <i>Podstawie programowej</i> - zna utwory dramatyczne z kanonu lektur obowiązkowych. 	<ul style="list-style-type: none"> wrażeń wywołanych lekturą - wskazuje w utworze wartości ważne dla autora, - opowiada o osobie mówiącej w wierszu, <i>podmiocie lirycznym</i>, bohaterze lirycznym, adresacie / odbiorcy utworu, osobie wypowiadająca się w utworze, bohaterze utworu, narratorze/narracji, nazywa je - rozpoznaje w wierszach epitety, porównania, wyrazy dźwiękonaśladowcze, ożywienia, symbole, - rozpoznaje hymn, pieśń, tren, fraszkę, - wie, na czym polega ironia i komizm, rozumie ich funkcje - dostrzega przenośny sens opowieści z Biblii, - rozpoznaje w tekście alegorię i symbol, - tworzy projekt pracy (rysunek, drama itp.) interpretującej utwór – przekład intersemiotyczny, - na podstawie poznanych utworów tworzy drabinę wartości ważnych dla Polaków na przestrzeni dziejów, 	<ul style="list-style-type: none"> - określa temat, tytuł utworu, - opowiada o sytuacji przedstawionej w utworze, - nazywa i uzasadnia swoje uczucia wywołane lekturą, - wskazuje cechy, określa osobę mówiącą w wierszu, <i>podmiot liryczny</i>, bohatera lirycznego, adresata / odbiorcę utworu, osobę wypowiadającą się w utworze, bohatera utworu, narratora/narrację - rozpoznaje w utworach lirycznych przenośnie, uosobienia, neologizmy artystyczne, - wymienia cechy hymnu, pieśni, trenu, fraszki, - wyjaśnia, na czym polega ironia, komizm, dostrzega je - omawia przenośne znaczenia opowieści biblijnych, - podaje przykłady alegorii i symbolu, - przedstawia, również w formie przekładu intersemiotycznego (np. rysunek, drama itp.), jak rozumie utwór, - porównuje wartości ważne dla Polaków ze swoimi wartościami, - dostrzega różne konteksty w omawianych utworach, 	<ul style="list-style-type: none"> bohaterach i ich uczuciach, adresacie, osobie wypowiadającej się w utworze, bohaterach utworu, narracji i narratorze - wskazuje cytaty, dzięki którym nazywa uczucia wywołane lekturą utworu, - wyjaśnia, jak rozumie przesłanie utworu, - wyjaśnia znaczenie przenośne utworu - uzasadnia własne rozumienie utworu, - rozpoznaje funkcje środków artystycznych w utworach, - wskazuje cechy pieśni, trenu, fraszki w danym utworze, - definiuje i omawia pojęcie ironii, komizmu - interpretuje biblijne opowieści, - omawia funkcje alegorii, - omawiając utwory, nawiązuje do kontekstów: historycznego, biograficznego, filozoficznego, kulturowego, - dostrzega i wskazuje nawiązania biograficzne w omawianych utworach lirycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia funkcje środków artystycznych, - omawia wyczerpująco sytuację przedstawioną w utworach i odwołuje się do własnych doświadczeń, - interpretuje utwory i uzasadnia swoją tezę interpretacyjną, odwołując się do elementów utworu, - charakteryzuje podmiot liryczny, odwołując się do treści wiersza, - charakteryzuje bohatera, odwołując się do treści wiersza, - porównuje podmiot liryczny z adresatem i bohaterem wiersza i przedstawia wnioski, - rozpoznaje hymn, pieśń, tren, fraszkę wśród innych gatunków literackich, - tworzy pytania do hipotezy interpretacyjnej, - ciekawie prezentuje własną interpretację biblijnych opowieści, - w interpretacji utworów wykorzystuje odwołania do wartości uniwersalnych związanych z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi, - w interpretacji utworów wykorzystuje potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny,
--	--	---	--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia wydarzenia historyczne zawarte w utworach, - rozumie słowo <i>kontekst</i> i zna rodzaje kontekstów, - zna elementy z życia autorów utworów wskazanych w <i>Podstawie programowej</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> - odwołuje się do biografii autora w interpretacji utworów. 		<p>historycznoliteracki, kulturowy, filozoficzny, społeczny.</p>
Odbiór tekstów kultury				
<ul style="list-style-type: none"> - określa tematykę i elementy poznanych tekstów kultury, - dostrzega różnice między literaturą piękną a literaturą publicystyczną, naukową i popularnonaukową. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje potrzebne informacje, - prezentuje elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii itp., - cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego, popularnonaukowego lub naukowego. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje cechy tekstów kultury, przedstawia własne rozumienie - nazywa emocje, które mogą odczuwać postacie z obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, - określa funkcje literatury pięknej, publicystycznej, popularnonaukowej i naukowej. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - opowiada w kilku zdaniach o problemie rozważanym w tekście, - opisuje elementy obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii, - uzasadnia własne rozumienie tekstu kultury. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia elementy sztuki plastycznej: plan, barwy, kompozycję, światło, ruch, - dokonuje przekładu intersemiotycznego, np. tworzy historię, która mogłaby się wydarzyć w miejscu ukazanym na obrazie czy fotografii.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Gramatyka Języka polskiego (fleksja)				
<ul style="list-style-type: none"> - odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych, - zna zasady odmiany imion i nazwisk w języku polskim. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia zasady odmiany i imion i nazwisk. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - stosuje zasady odmiany i zapisu imion i nazwisk, - poprawnie odmienia imiona i nazwiska. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - bezbłędnie odmienia i zapisuje imiona i nazwiska, - wyjaśnia pochodzenie imion i nazwisk. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - koryguje błędy swoje i innych w odmianie i zapisie imion i nazwisk.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Gramatyka Języka polskiego (składnia)				
<ul style="list-style-type: none"> - wie, że w polskiej składni istnieją równoważniki zdania, zdania pojedyncze i złożone (współrzędnie, podrzędnie i wielokrotnie) 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - zna typy zdań złożonych, 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje w tekście równoważniki zdań, zdania pojedyncze, złożone 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - układa równoważniki zdań, zdania pojedyncze, złożone (współrzędnie, podrzędnie) 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - poprawnie stosuje w swoich wypowiedziach zdanie, równoważnik

<p>oraz wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania,</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna zasady interpunkcji w zdaniach wielokrotnie złożonych. 	<ul style="list-style-type: none"> – tworzy wypowiedzenia wielokrotnie złożone ze zdań pojedynczych, – stosuje zasady interpunkcji w zdaniach wielokrotnie złożonych. 	<p>(współrzędnie, podrzędnie i wielokrotnie) oraz wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania,</p> <ul style="list-style-type: none"> – przekształca wypowiedzenia, – uzupełnia zdania wyliczeniami i wtrąceniami z zachowaniem zasad interpunkcji. 	<p>i wielokrotnie) oraz wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania, zachowując poprawną interpunkcję,</p> <ul style="list-style-type: none"> – odpowiednio nazywa wypowiedzenia składowe zdań wielokrotnie złożonych, – przy zapisie dialogu stosuje poprawną interpunkcję. 	<p>zdania, imiesłowowy równoważnik zdania oraz wypowiedzenia wielokrotnie złożone,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i poprawia błędy związane z użyciem imiesłowowego równoważnika zdania oraz składnią zdania złożonego, – przeprowadza analizę składniową zdań wielokrotnie złożonych.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Zróżnicowanie języka				
<ul style="list-style-type: none"> – odróżnia treść i zakres znaczeniowy wyrazu, – wie, że zasób słownictwa jest stale wzbogacany, – wie, co to jest styl językowy, – zna różne rodzaje stylów językowych. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzy wyrazy o szerszym zakresie, bogatszej treści, – zna sposoby wzbogacania słownictwa, – rozpoznaje różnice między językiem mówionym a pisanim, oficjalnym a nieoficjalnym, – rozpoznaje różne rodzaje stylów językowych. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i omawia wyznaczniki stylu językowego, – rozpoznaje cechy stylu w czytanim tekście, – omawia różne rodzaje stylów językowych. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje różne sposoby wzbogacania słownictwa, – wskazuje w tekście środki charakterystyczne dla różnych stylów językowych, – podaje przykłady tekstów pisanych różnymi stylami. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – na bieżąco wzbogaca swoje słownictwo, – koryguje błędy swoje i innych.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Ortografia i interpunkcja				
<ul style="list-style-type: none"> – zna reguły polskiej ortografii, – zna zasady interpunkcji w zdaniach oraz sposoby przytaczania cudzej wypowiedzi. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – rozumie, że na ortografię wpływa związek między formami fleksyjnymi oraz wyrazami pokrewnymi, – rozpoznaje reguły ort., – stosuje zasady poprawnej pisowni i interpunkcji. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, co łączy ortografię z tradycją, – objaśnia reguły ortograficzne i interpunkcyjne. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – w praktyce stosuje się do zasad polskiej ortografii i interpunkcji. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – poprawia błędy ortograficzne i interpunkcyjne w pracach swoich oraz kolegów / koleżanek.

TWORZENIE WYPOWIEDZI - ROZPRAWKA, OPOWIADANIE TWÓRCZE, PRZEMÓWIENIE, CV, LIST MOTYWACYJNY, PODANIE

<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym jest rozprawka, - zna pojęcia <i>teza</i> i <i>argument</i>, - wie, że argumenty należy hierarchizować, - wie, że argument powinien być uzasadniony i zawierać odwołanie do przykładu, - wie, czym jest plan kompozycyjny, - zna cechy przemówienia i cel tej formy wypowiedzi, - zna zwroty do słuchaczy, - wie, że w przemówieniu wykorzystuje się głos i mowę ciała, - odróżnia opowiadanie twórcze od odtwórczego, - zna typy narracji, - wie, że opowiadanie trzeba odpowiednio skomponować, - zna pojęcia retrospekcji i puenty, - pod kierunkiem nauczyciela i / lub w grupie pisze rozprawkę z tezą, opowiadanie twórcze oraz proste przemówienie, - zna pojęcie spójności tekstu, - zna wybrane kryteria oceny różnych form wypowiedzi. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia elementy kompozycyjne rozprawki, pisze ją z tezą - wie, czym jest argument, hierarchizuje je, odróżnia, - wie, co to jest wniosek, - zna zasady tworzenia planu kompozycyjnego - zna etapy pracy nad przemówieniem, - dobiera argumenty i zwroty do słuchaczy, - wie, jak wykorzystać głos i mowę ciała, - rozróżnia typy narracji, - wie, na czym polega trójdzielna kompozycja opowiadania, rozprawki, przemówienia, pisze je z tezą - rozumie znaczenie retrospekcji i puenty, - zna środki językowe nadające tekstowi spójność, - przekształca tekst tak, by tworzył logiczną całość, - rozpoznaje w tekstach wnioskowanie, - wymienia kryteria oceny różnych form wypowiedzi. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia cechy rozprawki, - odróżnia tezę od hipotezy, argument od kontrargumentu, - ilustruje argument przykładem, uzasadnia ich dobór - pracuje nad planem kompozycyjnym, stosuje akapity - porządkuje i podejmuje próbę wnioskowania, - pisze rozprawkę z hipotezą oraz przemówienie (odpiera przewidywany kontrargument) - stosuje odpowiednie zwroty do słuchaczy, - wskazuje różnice między opowiadaniem twórczym a odtwórczym, - stosuje różne typy narracji w opowiadaniu, retrospekcję i puentę, - dba o spójność tekstu, - stosuje środki językowe nadające tekstowi spójność, - ocenia różne formy wypowiedzi, stosując poznane kryteria. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - stawia ciekawe / oryginalne hipotezy, - formułuje kontrargumenty, - hierarchizuje argumenty, - zgadza się z cudzym poglądem lub z nim polemizuje, rzeczowo uzasadniając własne zdanie, - formułuje wnioski, - porządkuje wywód argumentacyjny, - sporządza plan kompozycyjny, - funkcjonalnie korzysta ze zwrotów do słuchaczy, - używa środków retorycznych, - świadomie wykorzystuje głos i mowę ciała, - stosuje w opowiadaniu sześć elementów urozmaicenia stylu, - rozumie rolę akapitów jako spójnych całości myślowych w tworzeniu wypowiedzi pisemnych, - pisze rozwiniętą rozprawkę z tezą i hipotezą, ciekawe rozbudowane przemówienie i opowiadanie twórcze. 	<p><u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie pisze spójną i rozwiniętą rozprawkę z tezą oraz hipotezą, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi, - samodzielnie pisze spójne przemówienie, używając różnych środków retorycznych i różnych rodzajów argumentów, - publicznie wygłasza swoje przemówienie, - samodzielnie pisze spójne rozwinięte i ciekawe opowiadanie twórcze, uwzględniając wszystkie wymogi tej formy wypowiedzi, - koryguje własne i cudze błędy związane z tworzeniem form wypowiedzi.
--	---	--	--	--

Wymagania na ocenę roczną: /obejmują także wymagania na ocenę śródroczną/

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań edukacyjnych na ocenę dopuszczającą.

KSZTAŁCENIE LITERACKIE I KULTUROWE - Odbiór tekstów kultury				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń				
<ul style="list-style-type: none"> - wie, że są różne gatunki dziennikarskie, - rozpoznaje wywiad, artykuł, reportaż wśród gatunków publicystycznych, - wie, co to jest lid. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje gatunki dziennikarskie: wywiad, artykuł, reportaż, - podaje funkcje lidu, - dostrzega wartości estetyczne poznanych tekstów kultury. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - określa podstawowe cechy wywiadu, artykułu, reportażu, - określa znaczenie lidu. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej (np. w filmach, komiksach, piosenkach) nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych, - porównuje różne dzieła, - omawia funkcje lidu. 	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawia własną interpretację dzieła sztuki.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE – Zróżnicowanie języka				
<ul style="list-style-type: none"> - zna cechy dobrego stylu językowego 	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - zna środki językowe charakterystyczne dla różnych stylów. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - omawia różne cechy stylów językowych. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - Redaguje tekst z zasadami zgodności dobrego stylu 	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - tworzy prace w odpowiednim stylu językowym.
KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE - Komunikacja językowa i kultura języka				
<ul style="list-style-type: none"> - wie co to komunikacja werbalna i niewerbalna - wie, że w języku istnieje perswazja, - dostrzega manipulację językową, - zna zasady dyskusowania, - stara się zabierać głos w dyskusji, - formułuje argumenty. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - odróżnia komunikację werbalną od niewerbalnej - odróżnia perswazję od manipulacji, - rozpoznaje środki służące manipulacji językowej, - zna znaczenie języka ciała w komunikacji, - zna środki retoryczne stosowane w dyskusji, 	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia różnicę między komunikacją werbalną i niewerbalną - wskazuje różnicę między perswazją a manipulacją, - ocenia zasady dyskusowania, - przedstawia argumenty w dyskusji, 	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - stosuje w praktyce komunikacją werbalną i niewerbalną - wskazuje w tekście środki służące manipulacji, - stosuje w praktyce zasady dyskusowania, - poprawnie stosuje środki retoryczne, 	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - na co dzień wykorzystuje wiedzę o komunikacji językowej i kulturze języka, - świadomie postępuje się perswazją, - nie poddaje się manipulacji językowej ani jej nie używa, - zna różne odmiany dyskusji,

	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady słownictwa modnego, - wyraża opinię na temat zjawisk językowych i ochrony polszczyzny. 	<ul style="list-style-type: none"> - stosuje środki retoryczne, - wyjaśnia, na czym polega kultura języka, - podaje przykłady mody językowej. 	<ul style="list-style-type: none"> - zastępuje słownictwo modne synonimami, - uzasadnia opinię na temat zjawisk językowych i ochrony polszczyzny. 	<ul style="list-style-type: none"> - bierze udział w debacie.
TWORZENIE WYPOWIEDZI - ROZPRAWKA, OPOWIADANIE TWÓRCZE, PRZEMÓWIENIE, CV, LIST MOTYWACYJNY, PODANIE				
<ul style="list-style-type: none"> - wie, czym są teksty użytkowe, - wie, czemu służą CV i list motywacyjny. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dopuszczającą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - odróżnia podanie od innych form użytkowych, - zna elementy kompozycyjne CV i listu motywacyjnego. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dostateczną, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia, czym są CV, list motywacyjny i podanie, - umie napisać wskazany tekst użytkowy. 	<u>spełnia wymagania na ocenę dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - omawia zasady tworzenia konkretnych tekstów użytkowych, - tworzy tekst jako logiczną całość, - pisze podanie zgodnie z wszelkimi wymogami tej formy wypowiedzi, - poprawnie tworzy dokumenty aplikacyjne. 	<u>spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:</u> <ul style="list-style-type: none"> - tworzy bezbłędnie pisma użytkowe.

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów:

- sprawdzian pisemny po danym rozdziale
- odpowiedź ustna
- kartkówka (obejmuje 3 do 5 ostatnich lekcji i trwa 15-20 minut)
- wypracowania klasowe
- karty pracy
- praca samodzielna (w trakcie lekcji)
- testy z lektur, sprawdziany czytelnicze
- dyktanda
- recytacja
- projekty edukacyjne
- diagnozy

Uczniowie objęci pomocą psychologiczno-pedagogiczną mają dostosowane wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych zgodnie z zapisem w opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznej.